

หมวด ๘

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๓๑ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และพนักงานต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๓๒ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และพนักงานต้องปฏิบัติตน ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดใด ๆ ที่คณะกรรมการนโยบาย เลขาธิการ หรือสำนักงานกำหนดให้ใช้บังคับ

(๒) ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบ แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่สำนักงานหรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของสำนักงาน จะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นและเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๓) ต้องอุทิศเวลาให้แก่สำนักงาน

(๔) ต้องรักษาความลับของสำนักงาน

(๕) เปิดเผยมามีส่วนได้เสีย ในกิจการที่ตนกระทำให้แก่สำนักงาน

ข้อ ๓๓ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และพนักงานต้องไม่กระทำการอันใดเป็นข้อห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น

(๓) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่

(๔) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

(๕) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการยั่วยุ ก่อเหตุวิวาท กลั่นแกล้ง กดขี่หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติหน้าที่

(๖) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

(๗) ต้องไม่กระทำการอื่นใดตามที่คณะกรรมการนโยบาย เลขาธิการหรือสำนักงานกำหนด

ข้อ ๓๔ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ และพนักงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติ หรือฝ่าฝืนข้อห้าม ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ ๓๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยมิชอบด้วยกฎหมายอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่

(๒) ประมาทเลินเล่อ ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่สำนักงานอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลายาวนานเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสำนักงาน

(๔) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าโทษจำคุกโดยพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ละเว้นหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๓๓ และเป็นเหตุให้เสียหายแก่สำนักงานอย่างร้ายแรง

หมวด ๙

การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และร้องทุกข์

ข้อ ๓๖ ผู้ปฏิบัติงานต้องรักษาวินัยโดยไม่กระทำการอันใดที่จะทำให้สำนักงานได้รับความเสียหาย หรือ เสื่อมเสียชื่อเสียง อย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๗ เมื่อได้รับทราบหรือได้รับรายงานการกล่าวหาการกระทำผิดวินัย ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงอย่างน้อยสามคน ซึ่งต้องมีระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาเว้นแต่เป็นตำแหน่งรองเลขาธิการ ให้เลขาธิการแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสม ภายในเจ็ดวันนับแต่ได้รับทราบข้อกล่าวหา

ข้อ ๓๘ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงต้องดำเนินการสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายใน หกสิบวัน เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกซึ่งไม่เกินสองครั้ง

ข้อ ๓๙ ให้เลขาธิการพิจารณาลงโทษรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการและพนักงานที่เห็นว่า กระทำผิดวินัย โดยต้องพิจารณารายงานของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๓๘ ประกอบด้วย ทั้งนี้ การสั่งลงโทษรองเลขาธิการและผู้ตรวจสอบภายในต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายหรือ คณะกรรมการตรวจสอบภายในก่อน

รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการและพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการมี คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการและพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีคำสั่งเลิกจ้าง

ข้อ ๔๐ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการและพนักงานผู้ใด ถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ให้ยื่น อุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับคำสั่ง

ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวก็ให้ขยาย ระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินสามสิบวันและให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๔๑ ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานมีสิทธิร้องทุกข์ได้ เมื่อเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของสำนักงาน ให้ผู้นั้นร้องทุกข์ต่อเลขาธิการเมื่อเลขาธิการวินิจฉัยเป็นประการใดให้ถือเป็นที่ยุติ